MYŠÁČKOVA ZIMNÍ DOBRODRUŽSTVÍ

Němcová Marie

OBSAH

Pozor kuna	Str. 3
Stavba sněhuláka	9
Sáňky	13
Myšpulka bruslí	16
Koupel v rybníku	20
Držím strom!	24
Pozor kocour!	27
Pirueta a hůlky	32
Hokejové hrátky	37
Hledáme brankáře	41
Pirueta na lyžích	46
Vánoce se blíží	50

Pozor kuna!

Myšákovic rodina bydlela v kůlně u hájovny. V jejím rohu si myšky pořídily malý byt. Myšáček a Myšpulka někdy pomáhali shánět potravu, jindy si hráli nebo zlobili. Když podlezli pod stěnou kůlny tunýlkem, byly na louce. Teď byla zima, tak děti byly většinou doma. Jednoho dne napadl sníh a v bytě byla tma. Tatínek nakoukl do tunýlku a volal na Myšáčka. „Pojď mně pomoct odvézt sníh z tunýlku, abychom mohli ven!“ Oba si vzali lopatu a tatínek dovezl kolečko.

„Budeme nabírat sníh, házet do kolečka a já ho budu odvážet do rohu kůlny,“ rozkázal tatínek. Chvíli to Myšáčka bavilo, ale brzy byl unavený.

„Tatínku neodpočneme si? Mám už na pacičkách mozoly!“ stěžoval si Myšáček. „Kdepak! Musíme sníh odházet, abyste mohli jít s Myšpulkou ven!“ Myšáček si jen vzdychl.

Druhý den byla už cesta tunýlkem volná. Tatínek šel hned ráno s Myšáčkem na obhlídku zasněžené louky za kůlnou. Prošli tunýlkem a oba se zhrozili. Ve sněhu byly stopy nějakého zvířete.

„Tatínku, čí to jsou stopy?“ zeptal se Myšáček.

„To jsou stopy kuny,“ řekl smutně tatínek a dodal.

„Když jsem byl malý kluk, jednou jsem kunu viděl. Živí se i myškami. Musíme si na ni dávat veliký pozor!“ varoval tatínek Myšáčka.

„Je kuna velká?“zeptal se Myšáček.

„Je o hodně větší než myšky. Tunýlkem by proto neprolezla. Ale mohla by vběhnout do kůlny, když ji hajný dobře nezavře,“ řekl smutně tatínek.

„Kdyby vlezla kuna do kůlny, utekli bychom tunýlkem a tím neproleze,“ vymyslel Myšáček záchranu před kunou.

„Jen, jestli bychom stačili utéct, kuna je moc rychlá,“ dodal tatínek.

Tatínek nemohl v noci usnout. Až si byl jistý, že všichni spí, oblékl se a prohrabal se sněhem přímo za kůlnu. Ale vykoukl jen maličko, aby ho nebylo moc vidět. „To je nadělení," zhrozil se.

Blízko tunýlku bylo několik stop. „Určitě tady kuna čmuchala," pomyslel si. Byla však velká tma a tatínek do dálky neviděl, jestli není někde na sněhu. V tom odplul na obloze jeden mrak, který zakrýval měsíc. Ten vykoukl a ukázal se v celé kráse. Pěkně svítil a hvězdičky byly rozsety kolem něj. Bylo dobře vidět do dálky. Když se tatínek podíval na větev nedalekého stromu, úplně zkoprněl.

„Jéjda, vždyť tam sedí kuna! Snad mě nevidí," přemýšlel a bál se pohnout. Vypadalo to však, že kuna jen odpočívá. Dívala se někam do dálky a občas trochu zakňourala. „To budeme muset být doma. Když sníh brzy roztaje, tak si ho děti ani neužijí. Od loňska máme schované sáňky a lyže. To bude smutná zima," přemýšlel tatínek. Kuna stále seděla na větvi a tak tatínek začal couvat a zahrabávat za sebou cestu ve sněhu.

Několik dnů celá Myšákovic rodina nevylézala z kůlny. Až zase jednu noc se tatínek prokutal tunýlkem, aby se podíval, jestli jsou ve sněhu ještě kuní stopy. Kuna totiž žije hlavně v noci, ve dne většinou spí. Ale ne vždy. Musíme být na pozoru ve dne i v noci.

“Žádné kuní stopy!“ kouká tatínek. „Sníh je úplně čistý,“ pomyslel si.

Svítil právě měsíc, trošku i hvězdičky a bylo velmi dobře vidět.

V tom tatínek uslyšel nějaký divný hluk. Náhle uviděl kunu, jak tryskem uhání přes zasněženou pláň a v tlamě má kapra. V momentě však byla pryč, jen za ní zůstaly ve sněhu stopy. Jinak by si tatínek myslel, že se mu to zdálo. Ráno musel o svém nočním dobrodružství popovídat celé rodině. „To bude asi kapr, kterého měli hajní v kádi na dvoře. Určitě jim ho ukradla,“ řekla maminka.

„Hajní chtěli hodovat, teď si na kaprovi pochutná kuna,“ přemýšlel tatínek. „Snad bude najezená a nám dá pokoj,“ uvažovala maminka.

